

Finanzgericht Hamburg zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy złożone w zgłoszeniu wywozowym oświadczenie o wspólnotowym pochodzeniu towarów objętych refundacją należy do informacji, do których może mieć zastosowanie kara na podstawie art. 51 ust. 2 w zw. z art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 800/1999? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dz.U. L 102, str. 11

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba) z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie T-164/02, Kaul GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego, wniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (inny uczestnik postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM: Bayer AG) dnia 28 stycznia 2005 r. (faks z dnia 25 stycznia 2005 r.). Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była Bayer AG

(Sprawa C-29/05 P)

(2005/C 82/23)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 28 stycznia 2005 r. (faks z dnia 25 stycznia 2005 r.) do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie T-164/02, Kaul GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego, wniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), reprezentowany przez A. von Mühlendahl, wiceprezesa Urzędu i G. Schneidera, członka Wydziału Postępowanie Sądowe w Dzielnicie Własności Intelektualnej. Innym uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była Bayer AG.

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

1. uchylene zaskarżonego wyroku;
2. przekazanie sprawy do Sądu celem rozstrzygnięcia w przedmiocie dalszych zarzutów;
3. obciążenie innych uczestników postępowania kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

1. Sąd naruszył art. 43 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. 1994, L 11, str. 1) oraz zasadę 16 ust. 3 i zasadę 20 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonującego rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. 1995, L 303, str. 1), zobowiązując Izbę Odwoławczą Urzędu w myśl zasady ciągłości funkcjonalnej do uwzględnienia nowych danych szczegółowych stanu faktycznego oraz nowych dowodów w postępowaniu w sprawie sprzeciwu również wtedy, gdy strona postępowania nie przedstawiła tych okoliczności oraz dowodów Wydziałowi Sprzeciwów w wyznaczonym przez ten wydział terminie. Wywieziony przez Sąd z zasady ciągłości funkcjonalnej obowiązek oceny w ramach postępowania *inter partes* materiałów powołanych po raz pierwszy przed Izbą Odwoławczą nie znajduje uzasadnienia w przepisach rozporządzenia nr 40/94 ani rozporządzenia wykonującego.
2. Sąd naruszył art. 74 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94 zobowiązując Izbę Odwoławczą do uwzględnienia nowych danych szczegółowych stanu faktycznego i nowych dowodów, mimo iż terminy obowiązujące w postępowaniu przed Wydziałem Sprzeciwów mają charakter prekluzyjny i wnoszący sprzeciw nie przedstawił odnośnego stanu faktycznego i odnośnych dowodów w terminie wyznaczonym przez Wydział Sprzeciwów.
3. Sąd naruszył również art. 74 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94 dopuszczając zastosowanie tego przepisu w postępowaniu odwoławczym jedynie, jeżeli nowe argumenty lub dowody zostały powołane po upływie terminu celem uzasadnienia odwołania.

Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-30/05)

(2005/C 82/24)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 28 stycznia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Claire Françoise Durand oraz Florence Simonetti, działające w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga.